

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/50/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8818203360
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8818203360.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Viery Kandrikovej a JUDr. Anny Kovalovej v právnej veci žalobcu: COFIDIS, so sídlom Parc de la Haute Borne, avenue Halley 61, Villeneuve-d' Ascq CEDEX 598 66 Francúzska republiky, zapísaný v obchodnom registri Obchodného súdu v Lille pod číslom 325 307 106, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom COFIDIS SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Bratislava, Landererova 12, IČO: 50 595 628, právne zastúpeného URBÁNI & Partners, s.r.o., so sídlom Banská Bystrica, Skuteckého 17, IČO: 36 646 181, proti žalovanému: X. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. B. XX, právne zastúpenému: Mgr. Františkom Chocholom, advokátom, so sídlom Vranov nad Topľou, Kalinčiakova 10, o zaplatenie sumy 2.719,10 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 15.01.2020 č.k. 3C 48/2018-90 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 12.10.2020 č.k. 3C 48/2018-136 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok v spojení s opravným uznesením.

Žalovanému sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným ako dlžníkom bola uzatvorená dňa 14.04.2014 zmluva o úvere, v zmysle ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 3.562 eur za účelom umožnenia kúpy motorového vozidla. Výška mesačnej splátky v zmluve bola dohodnutá na 122,63 eur, pričom žalovaný mal úver uhradiť 72 splátkami a zároveň mal uhradiť spracovateľský poplatok vo výške 1.469,32 eur započítaný v mesačných splátkach. Ročná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 13,24 % a RPMN vo výške 41,60 %, priemerná výška RPMN predstavovala 23,66 %.

3. Keďže žalovaný si svoje povinnosti neplnil, žalobca ku dňu 06.02.2016 zosplatnil celý úver a vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy.

4. Uzatvorená zmluva má charakter zmluvy spotrebiteľskej v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj úverových podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky

zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

5. Právna ochrana spotrebiteľa je jednou z priorit oblastí záujmu nielen práva Európskej únie ale aj nášho právneho poriadku. Nie je prípustné, aby sa kogentné normy určené na ochranu spotrebiteľa obchádzali zvolením iného zákona, ktorý primárne nie je určený na úpravu či realizáciu spotrebiteľských vzťahov, t.j. vzťahov, ktoré vznikajú pri nákupe tovarov a poskytovaní služieb spotrebiteľom, ktorí nekonajú pri uzatváraní zmluvy v rámci svojej podnikateľskej či inej zárobkovej činnosti. Zvolenie režimu Obchodného zákonníka nie je prípustné v prípadoch tzv. typových spotrebiteľských zmlúv, keď z celého kontextu uzatvorenej zmluvy je zjavné, že sa uzatvára v zmysle Obchodného zákonníka len preto, aby sa vylúčili právne normy určené na ochranu spotrebiteľa. Nie je ani prípustné, aby dvom spotrebiteľom v porovnateľnej situácii neboli garantované rovnaké právne prostriedky a ochrana len s ohľadom na to, že dodávateľ si zvolí režim iného zákona. Aj pri zmluvách uzatváraných v zmysle Obchodného zákonníka je potrebné pri realizácii či aplikácii práva postupovať podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku či osobitných právnych predpisoch ako napr. zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa.

6. Na základe uvedeného bol zmluvný vzťah medzi stranami sporu vyhodnotený ako spotrebiteľská zmluva.

7. Pokiaľ ide o spracovateľský poplatok vo výške 1.469,32 eur, jeho požadovanie zo strany žalobcu je potrebné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, keďže dodávateľ vyžaduje od spotrebiteľa splnenie finančného záväzku za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané. Pri poplatkoch spotrebiteľského úveru je totiž nevyhnutné, aby sa nimi platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme. Možno len predpokladať, že poplatok je za napísanie zmluvy a posúdenie bonity záujemcu o úver. V tejto súvislosti sa poukázalo na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Karlsruhe z 03.05.2010, v ktorom sa konštatuje záver, že poplatky za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru sú neprijateľné.

8. V ďalšom sa skúmalo, či zmluva uzavretá medzi stranami sporu obsahovala podstatné náležitosti obsiahnuté v ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Z príslušných ustanovení, konkrétne z ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch vyplynulo, že súčasťou spotrebiteľskej zmluvy musí byť ročná percentuálna miera nákladov. V zmluve bola RPMN uvedená vo výške 41,60 %. V rámci skúmania podmienok sa vykonal prepočet uvedenej RPMN, kde pri výške úveru 3.562 eur, výške mesačnej splátky 122,63 eur a počte splátok 72 RPMN predstavovala 43,34 %. Z uvedeného teda vyplýva, že RPMN uvedená v zmluve o úvere bola nesprávna a nepravdivá, v neprospech spotrebiteľa. Údaj o RPMN sa považuje za jeden z najdôležitejších údajov, pretože tento údaj zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia vhodnosti či nevhodnosti úveru. Keďže zmluva o úvere neobsahuje správny údaj o výške RPMN, teda nespĺňa základnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, poskytnutý úver sa v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy považoval za bezúročný a bez poplatkov.

9. Spracovateľský poplatok bol súčasťou mesačnej splátky, ktorú mal žalovaný uhrádzať vždy k 20. dňu toho ktorého mesiaca. Mesačne tento poplatok predstavoval sumu 20,41 eur (1.469,32 : 72 splátok). Výška splátky tak po nepriznaní tohto spracovateľského poplatku predstavovala sumu 102,22 eur (122,63 eur - 20,41 eur). Po vykonaní prepočtu RPMN v tomto prípade, teda pri výške úveru 3.562 eur, výške mesačnej splátky 102,22 eur a počte splátok 72 RPMN predstavovala 31,67 %.

10. Odhliadnuc od uvedeného, taktiež nie je naplnené zákonné ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom ďalšou zákonnou náležitosťou úverovej zmluvy v čase jej uzatvorenia bola aj celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť.

11. V zmluvnom formulári uvedená čiastka 8.829,36 eur nekorešponduje so skutočnosťou. Výška mesačnej splátky po nepriznaní spracovateľského poplatku je 102,22 eur a počet splátok 72. 72 splátok po 102,22 eur predstavuje spolu sumu 7.359,84 eur. V zmluve je však uvedená suma úveru 3.592 eur a celková čiastka úveru 8.829,36 eur, čo je údaj zavádzajúci. Údaje uvedené v zmluvnom formulári nekorešpondujú so skutočnosťou, čoho dôsledkom je bezúročnosť a bezpoplatkovosť celého úveru pre absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako aj chybná informácia o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

12. Uvedené jednoznačne spochybňuje možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.

13. Je nepochybné, že žalobcom bol žalovanému poskytnutý úver v sume 3.562 eur, pričom žalovaný uhradil (podľa vyjadrenia žalobcu) z predpísaných splátok 41 splátok v celkovej výške 4.113,70 eur. Súčasne na úhradu istiny bolo potrebné započítať sumu 2.400 eur za predaj motorového vozidla. Celkovo tak žalovaný na úver uhradil sumu 6.513,70 eur. Keďže úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov a žalovaný zaplatil viac ako mal, súd žalobu po čiastočnom zastavení konania o sumu 2.400 eur a pripustení zmeny žaloby v zmysle uznesenia zo dňa 15.08.2018, č.k. 3C 130/2016-104 zamietol.

14. Vyššie uvedené sa vzťahuje aj na Dodatok k zmluve zo dňa 03.03.2015. Výška splátok bola síce znížená zo 122,63 eur na 96,66 eur a počet splátok zvýšený zo 72 na 96 splátok, avšak výška úveru podľa tabuľky uvedenej v dodatku podľa starých individuálnych podmienok, ako aj podľa nového dodatku predstavovala zhodne 5.351,17 eur. Už z uvedeného vyplývajú jasné nezrovnalosti, nakoľko výška pôvodne poskytnutého úveru bola podľa zmluvy zo dňa 14.04.2014 3.562 eur a nie 5.351,17 eur. Navyše v Dodatku sa uvádza, že ostatné ustanovenia zmluvy o úvere zostávajú nezmenené. To znamená, že celková čiastka úveru by v tomto prípade predstavovala sumu 9.279,36 eur, teda ešte viac ako pri pôvodnej zmluve. V prípade zníženia splátky o výšku spracovateľského poplatku, táto by predstavovala sumu 76,25 eur. Pri prepočte by celková čiastka, ktorú je žalovaný povinný uhradiť, bola vo výške 7.320 eur, čo nezodpovedá celkovej čiastke podľa zmluvy zo dňa 14.04.2014. Rovnako by nebola správne uvedená RPMN, príp. priemerná RPMN. Aj v tomto prípade by Dodatok ako súčasť uzatvorenej spotrebiteľskej zmluvy nespĺňal podstatné náležitosti, a preto žalovaný mal povinnosť vrátiť len to, čo mu bolo poskytnuté. Nakoľko v zmysle Dodatku bola výška úveru 5.351,17 eur a žalovaný uhradil 6.513,70 eur, preplatil aj výšku istiny, ktorá bola dohodnutá v zmysle Dodatku.

15. Žalobca požadoval od žalovaného zaplatiť aj náklady súvisiace s výkonom zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva vo výške 709,50 eur. Nakoľko žalovaný poskytnutý úver preplatil, či už v zmysle uzatvorenej zmluvy o 2.951,70 eur alebo v zmysle Dodatku zo dňa 03.03.2015 o 1.162,53 eur, tento rozdiel postačuje na pokrytie nákladov súvisiacich s výkonom zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva u žalobcu, a preto mu ani tento nárok priznaný nebol.

16. Výrok o trovách bol odôvodnený ust. § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1, ods. 2 C.s.p.

17. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol rozsudok zmeniť tak, aby jeho žalobe bolo vyhovené. Alternatívne požadoval rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Ako dôvod uviedol, že jednorazový spracovateľský poplatok vo výške 1.469,32 eur bol na základe dohody medzi žalobcom a žalovaným dojednaný v článku II. Individuálnych podmienok Zmluvy o úvere zo dňa 14.04.2014 a započítaný v jednotlivých mesačných splátkach, tak ako je to uvedené v článku II. Individuálnych podmienok Úverovej zmluvy. Výška spracovateľského poplatku bola stanovená v súlade s ust. článku 19 Všeobecných podmienok úverovej zmluvy, v ktorom je zároveň stanovené, že poplatok sa nepovažuje za súčasť mesačných splátok, ak v článku II. Individuálnych podmienok úverovej zmluvy nie je dohodnuté inak. V tomto prípade bol spracovateľský poplatok na základe dohody zmluvných strán započítaný v mesačných splátkach. Žalovaný bol oboznámený s obsahom zmluvy a s dojednaním spracovateľského poplatku súhlasil a svoj súhlas prejavil podpisom predmetnej úverovej zmluvy. Skutočnosť, že si je spracovateľského poplatku vedomý a s týmto súhlasí, preukazujú aj žalobcom predložené štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, kedy žalovaný obidva dokumenty opatril svojim podpisom.

18. Žalobca nemôže súhlasiť ani so záverom, podľa ktorého ročná percentuálna miera nákladov uvedená v zmluve o úvere bola nesprávna a nepravdivá. Článok 5. Všeobecných podmienok Zmluvy

o úvere zo dňa 14.04.2014 obsahuje presný vzorec pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov spolu s vysvetlením jednotlivých komponentov dosadzovaných do tohto vzorca. Prvoinštančný súd na tento článok bez relevantného dôvodu neprihliadol a v odôvodnení rozhodnutia svoj výpočet bližšie nešpecifikoval. Ak konajúci súd vykonal prepočet prostredníctvom internetovej kalkulačky, tento nepredstavuje hodnoverný a relevantný dôkaz. Výpočty internetových kalkulačiek nie sú záväzné, pretože ich výpočty sú len orientačné a dokonca môžu obsahovať chyby.

19. Žalobcovi nie je zrejmé, na základe čoho prvoinštančný súd dospel k záveru o nesprávnosti v zmluve uvedeného údajá o celkovej čiastke, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť. Prvoinštančný súd totiž bral do úvahy mesačnú splátku bez spracovateľského poplatku. Logicky, ak žalobca so žalovaným dojednal spracovateľský poplatok a tento započítal do mesačných splátok, potom je prirodzené, že sa spracovateľský poplatok premietol aj do výšky celkových nákladov a tento nemožno opomíňať.

20. Rovnako bol zamietnutý aj nárok na úhradu nákladov súvisiacich s výkonom zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva vo výške 709,50 eur. V tejto súvislosti sa len stroho konštatuje, že žalovaný poskytnutý úver preplatil a preto tento rozdiel postačuje na pokrytie nákladov súvisiacich s výkonom zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva.

21. Žalovaný navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

22. Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 379, § 380 a § 381 C.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

23. V konaní sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

24. V danom prípade, ako to vyplýva z obsahu spisu, žalovaný dňa 14.04.2014 uzatvoril so žalobcom štandardnú formulárovú zmluvu o spotrebiteľskom úvere v súlade s ustanoveniami v tom čase účinného zákona č. 129/2010 Z.z. Tento právny predpis v ust. § 9 ods. 2 upravoval náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Prílohou č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy bolo výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov spotrebiteľského úveru.

25. Ak zákon vyžadoval v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať ročnú percentuálnu mieru nákladov vypočítanú podľa vzorca uvedeného v prílohe k zákonu, je nepochybné, že spotrebiteľ mal byť oboznámený nielen s ročnou percentuálnou mierou nákladov, ale aj s matematickým výpočtom, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Ako inak by spotrebiteľ mohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajá o ročnej percentuálnej miere nákladov uvedenej v zmluve mohol posúdiť správnosť tejto náležitosti zmluvy.

26. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na rozsudok Súdneho dvora EÚ z 20.09.2018, vydaný vo veci C-448/17, v ktorom Súdny dvor EÚ uviedol, že článok 4 ods. 2 Smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere jednak neuvádza ročnú percentuálnu mieru nákladov a obsahuje iba matematický vzorec výpočtu tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, ktorý nie je doplnený údajmi nevyhnutnými na uskutočnenie tohto výpočtu a jednak neuvádza úrokovú sadzbu, táto okolnosť je rozhodujúcim prvkom v rámci analýzy dotknutého vnútroštátneho súdu v súvislosti s otázkou, či je podmienka uvedenej zmluvy týkajúca sa nákladov úveru vypracovaná jasne a zrozumiteľne v zmysle uvedeného ustanovenia.

27. Súdny dvor EÚ v tejto súvislosti dodal, že rovnako ako neuvedenie RPMN v zmluve o úvere sa musí posudzovať situácia, keď zmluva obsahuje iba matematický vzorec výpočtu tejto RPMN, ktorý nie je doplnený údajmi nevyhnutnými na uskutočnenie tohto výpočtu. Spotrebiteľ v takejto situácii totiž nemožno považovať za takého, ktorý pri uzavretí zmluvy pozná všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy a v dôsledku toho za takého, ktorý pozná všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku.

28. Súdny dvor EÚ už pritom v súvislosti so Smernicou 87/102 rozhodol, že vzhľadom na cieľ ochrany spotrebiteľa sledovaný touto Smernicou pred nespravodlivými úverovými podmienkami a na to, aby sa mu umožnilo poznať všetky podmienky budúceho plnenia uzatvorenej zmluvy, článok 4 uvedenej Smernice vyžaduje, aby dlžník pri uzavretí zmluvy poznal všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku.

29. V súlade s článkom 4 ods. 1 a 2 Smernice 87/102 musí byť zmluva o úvere uzavretá písomne, pričom písomné vyhotovenie musí obsahovať uvedenie RPMN, ako aj uvedenie podmienok, za ktorých môže byť táto miera zmenená. Článok 1a tejto Smernice stanovuje metódu výpočtu RPMN a vo svojom ods. 4 písm. a) spresňuje, že sa musí vypočítať v dobe uzatvárania zmluvy. Táto informácia pre spotrebiteľa o celkových nákladoch úveru vo forme miery vypočítanej podľa jednotného matematického vzorca, má preto podstatný význam.

30. V dôsledku toho neuvedenie, resp. nesprávne uvedenie RPMN v zmluve o úvere môže predstavovať rozhodujúci prvok v rámci analýzy dotknutého vnútroštátneho súdu v súvislosti s otázkou, či je podmienka tejto zmluvy týkajúca sa nákladov úveru vypracovaná jasne a zrozumiteľne v zmysle článku 4 Smernice 93/13. Ak to tak nie je, tento vnútroštátny súd je oprávnený posúdiť nekalú povahu takejto podmienky v zmysle článku 3 tejto Smernice. Spotrebiteľ v takejto situácii totiž nemožno považovať za takého, ktorý pri uzavretí zmluvy pozná všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy a v dôsledku toho za takého, ktorý pozná všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku.

31. V prejednávanej veci v zmluve o úvere zo dňa 14.04.2014 sa síce nachádza údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov vo výške 41,60 %, avšak z obsahu zmluvy nie je možné zistiť, ako žalobca k tomuto údaju dospel. V zmluve samotnej nie je obsiahnutý ani vzorec potrebný pre výpočet výšky RPMN, nakoľko tento je obsiahnutý iba vo Všeobecných podmienkach zmluvy o úvere, aj to bez doplnenia údajov nevyhnutných na uskutočnenie takéhoto výpočtu.

32. Vo vzťahu k spracovateľskému poplatku vo výške 1.469,32 eur je potrebné poukázať na ust. § 53 ods. 4 písm. t) Občianskeho zákonníka, podľa ktorého za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa. Ust. § 53 ods. 4 písm. t) Občianskeho zákonníka bolo prijaté zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 13.06.2014 s prechodným ust. § 879p Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ust. § 53 ods. 4 písm. t) Občianskeho zákonníka sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 13.06.2014.

33. Ak dodávateľ využíva spoplatnenie konkrétnych úkonov alebo služieb, môže na spotrebiteľa prenášať len také nákladové bremeno, ktoré bude sledovať prospech spotrebiteľa v prevažnej miere. Ak poskytovateľ úveru má riadne s odbornou starostlivosťou poskytovať úvery, teda podnikáť podľa svojho licencovaného predmetu podnikania, nemôže poskytnúť úver bez toho, aby so spotrebiteľom uzatvoril zmluvu, ktorá v prípade spotrebiteľského úveru musela mať písomnú formu, čo je zrejmé z ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Ide teda o činnosť, ktorá je pre poskytovateľa úveru nevyhnutná na to, aby mohol spotrebiteľom poskytovať úvery a spotrebiteľia sú za poskytnuté úvery povinní zaplatiť odmenu. Spracovateľský poplatok v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa, a preto predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku.

34. Navyše spracovateľský poplatok vo výške 1.469,32 eur nemožno označiť za primeraný vo vzťahu k istine spotrebiteľského úveru poskytnutého v čiastke 3.562 eur. Tento spracovateľský poplatok totiž predstavuje viac ako 40 % zo sumy poskytnutého úveru, čo v žiadnom prípade nemožno považovať za súladné s dobrými mravmi. Dojednanie spracovateľského poplatku priečiaceho sa dobrým mravom spôsobuje absolútnu neplatnosť tohto dojednania v súlade s ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc z vyššie uvedeného spracovateľský poplatok žalobcovi nepatrí, a preto ani nemohol byť

zahrnutý do výpočtu RPMN. Ak napriek tomu žalobca pri výpočte RPMN zohľadnil i spracovateľský poplatok, na ktorý mu nárok nevznikol, ním v zmluve uvedený údaj o RPMN je nesprávny, a to v neprospech spotrebiteľa. S nesprávne uvedenou ročnou percentuálnou mierou nákladov v neprospech spotrebiteľa je spojená sankcia v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, čo vyplýva z ust. § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy.

35. Keďže žalovaný z titulu zmluvy o úvere uhradil žalobcovi sumu prevyšujúcu istinu úveru vo výške 3.562 eur, na ktorú v dôsledku bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru žalobcovi vznikol nárok a tento preplatok prevyšoval aj náklady súvisiace s výkonom zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva vo výške 709,50 eur, súd prvej inštancie správne postupoval, ak žalobu žalobcu zamietol.

36. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 C.s.p. rozsudok ako vecne správny potvrdil.

37. Zároveň v odvolacom konaní úspešnému žalovanému priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % podľa ust. § 396 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 C.s.p. s tým, že o výške náhrady týchto trov rozhodne súd prvej inštancie.

38. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).